

LA MEVA VIDA LABORAL

He introduït la diminuta clau en la petita ranura de l'atrotinada bústia, en altre temps d'un llampant color verós, i ara marró de ferro rovellat.

La porteta s'obre amb sorollosa dificultat i m'aboca tots els papers a sobre.

N'he comptat una desena, pel cap baix, entre fulletons de viatges, oferiment de serveis i cartes del banc.

Les he engrapat com he pogut i, feta un garbuix amb les bosses, la jaqueta, que amb aquest temps ja comença a fer nosa, els llibres i el manat de claus, he anat obrint-me pas pel passadís fosc i estret de casa meva.

Després de deixar cada embalum al seu lloc, m'he preparat un cafè sense sucre, l'únic del dia que em permetia el cos i la metgessa.

Entre un glopet i un altre, dono un cop d'ull a les cartes que havia recollit; vaig deixar en un racó el papers sense interès i obrí les altres: factura de la llum, del telèfon, de l'aigua...i la meva vida...la meva vida laboral.

Respiro amb exageració, em sento fatigada, un cansament físic i psicològic a un temps.

Ja n'havia rebut d'altres els darrers anys, però no en feia massa cas i es quedaven arraconades en alguna caixa que servia d'improvisat arxivador.

CAMPAÑA DE COMUNICACIÓN A LOS TRABAJADORES- GOBIERNO DE ESPAÑA-MINISTERIO DE TRABAJO E INMIGRACIÓN.

Aquesta vegada, no sé si pel meu estat d'ànim o per mera curiositat, la llegiré.

La meva alta a la seguretat social va ser el 10 de gener del 1972, tenia aleshores 17 anys. Vaig deixar els estudis perquè a casa necessitaven diners i clar, una noia no calia que tingués carrera, ja em casaria i aquesta seria la meva única perspectiva.

Vull matisar algun fet: vaig començar a treballar en aquelles oficines a l'agost de l'any anterior, en quan vaig acabar les classes, i si bé no em van assegurar fins el començament de l'any següent, vaig ser la noia que van legalitzar més aviat segons vaig veure als llibres de comptabilitat . En aquella època aquestes qüestions legals es passaven per alt en moltes ocasions .

No parlo d' altres aspectes com el fet que qualsevol noi sense estudis, jo m'havia tret el títol de *TÉCNICAS MERCANTILES Y ADMINISTRATIVAS estudiant per la nit*, guanyava molt més que una noia que tothom considerava que només treballaria fins el moment del casament.

Aquestes eren les perspectives de la majoria de les dones. Ara, em fa patir tot això, Penso que hem millorat, que ens ha costat molt i convé que no tornem enrere per cap motiu.

En el full de la meva vida laboral hi ha constància dels dos centres on he donat classes des de l'1 d'octubre de 1982.

Recordo els grans esforços i sacrificis que vaig fer per tirar endavant la llicenciatura quan treballava vuit hores diàries i calia ajudar en les feines de casa; perquè com era una noia...

Recordo aquells anys com angoixosos i al mateix temps enriquidors , que em van proporcionar moltes satisfaccions personals. És clar que llavors no pesaven els anys i tenia l'energia de la joventut.

El final de la missiva diu : *dies totals en alta: 38 anys, 10 mesos i 8 dies. Jo, que encara penso que tinc 40 anys...*

Torno a mirar l'inici de la meva *Història de Vida Laboral*.

Les dades no són correctes. Recordo que la meva mare feia de dona de la neteja en diversos establiments i que jo l'havia d'ajudar quan sortia de l'escola. Era feina de dones i per algunes coses ens consideraven així des dels 10 anys. La meva història laboral, per tant comença uns quans anys abans.

Ara, em fa patir recordar tot això.

Em prenc l'últim glop de cafè, sense sucre, l'únic que em permet el meu cos i la metgessa...

Deixo els dos fulls que han recollit la meva vida laboral damunt la tauleta.

Penso que hem millorat, que ens ha costat molt i convé que no tornem enrere per cap motiu.

MARTA PITARC